

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Wagner

w sprawie z powództwa C. K.
przeciwko Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli w Warszawie
o unieważnienie oceny kwalifikacyjnej, uchylenie kary nagany ,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 lutego 2005 r.,
kasacji powódki od postanowienia Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w W.
z dnia 6 czerwca 2003 r., sygn. akt XII Pz .../03,

odrzuca kasację.

UZASADNIENIE

C. K. zaskarżyła kasacją, w części oddalającą zażalenie, postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Pracy w W. z dnia 6 czerwca 2003 r., którym Sąd ten uchylił w części dotyczącej roszczenia o uchylenie dyscyplinarnej kary nagany z dnia 24 sierpnia 2000 r. postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 23 stycznia 2003 r., VIII P .../02, odrzucające pozew powódki w zakresie roszczeń o unieważnienie ocen kwalifikacyjnych za okresy od 1997 r. do 1999 r. i od 27 kwietnia 2000 r. do 26 kwietnia 2001 r., a także stanowiska Zespołu do spraw Ocen Kwalifikacyjnych z 26 czerwca 2000 r. oraz uchylenie kary nagany dnia 24 sierpnia 2000 r., a w pozostałej części zażalenie oddalił. Wskazując jako podstawy kasacji „rażące naruszenie” art. 5 k.p., art. 242 k.p., art. 5 k.p., art. 242 § 1 k.p., art. 262 § 1 pkt 1 k.p. w związku z art. 476 § 1 pkt 2 k.p.c., art. 8, art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 1

Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wniosła o „uchylenie zaskarżonego postanowienia” w części oddalającej zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., kasacja powinna zawierać przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Sąd Najwyższy może bowiem odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna (art. 393 § 1 k.p.c.).

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest, poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnieniem, elementem formalnym kasacji jako pisma procesowego. Spełnienie tego wymogu sprowadza się do wskazania w skardze, w sposób wyraźny i skonkretyzowany, istotnego zagadnienia prawnego występującego w sprawie, potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź też wykazania, że zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo albo zachodzi nieważność postępowania. Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji stanowi tego rodzaju konstrukcyjny element skargi, którego brak powoduje, że staje się ona prawnie niedopuszczalna. Kasacja wniesiona przez C. K. nie spełnia wymogu określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. Nie tylko nie ma w niej opisanie okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania, ale nawet ich przytoczenia poprzez powtórzenie zwrotów użytych w art. 393 k.p.c. Sąd Najwyższy nie ma obowiązku, ani - tym bardziej - kompetencji do podejmowania prób rekonstrukcji procesu myślowego strony skarżącej lub snucia domysłów w czym upatruje ona okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji.

Wedle art. 393⁵ k.p.c., kasacja prawnie niedopuszczalna podlega odrzuceniu. Gdy kasacja ulegała odrzuceniu, a sąd nie dokonał tej czynności, kasację odrzuca Sąd Najwyższy.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy, stosownie do art. 393⁷ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

